

ANETA ANTOSIAK

SZANSA TO DOBRE SŁOWO

**SCENARIUSZ PRZEDSTAWIENIA PROFILAKTYCZNEGO
DLA UCZNIÓW GIMNAZJUM**

© Copyright by **Pracownia Edukacyjno-Artystyczna Skene**

Żory 2012

ISBN 978-83-63171-00-1

www.skene.com.pl

e-mail: pracownia@skene.com.pl

Wydawca wyraża zgodę na kopiowanie tekstu na potrzeby wystawienia przedstawienia przez nabywcę scenariusza.

Wstęp

Scenariusz przedstawienia *Szansa to dobre słowo* powstał na potrzeby przeglądu teatrów profilaktycznych.

Treść spektaklu jest bardzo schematyczna, co wynika z konieczności zamknięcia akcji w 15 minutach (częsty wymóg stawiany przez organizatorów przeglądów). Postaci bohaterów odwołują się do znanych stereotypów. Kasia to rodzaj filmowej Brzyduli, dwie pozostałe dziewczyny z klasy przypominają chwilami kabaretową Mariolkę, z kolei postaci chłopców odwołują się do obrazu typowych blockersów.

Dzięki tej stereotypowości uczniowie chętnie uzupełniają zachowanie postaci wymyślonymi przez siebie gestami. Moi młodzi aktorzy bez mojej ingerencji wyczuli, że warto w odpowiednich momentach żuć gumę, usiąść na ławce, nawet cały ubiór i wielkie okulary Kasi przed „przemianą” były wyłącznie ich własnym pomysłem.

Akcja rozgrywa się w ciągu kilku dni, przerwę między nimi stanowiły podczas premiery piosenki. Początek muzyki był zawsze najpierw tłem do chwili gry bez słów (uczniowie udawali kontynuowanie zachowania z danej sceny), po czym występujący pakowali plecaki i wychodzili, co sugerowało wyjście na przerwę. Kilkanaście sekund później wracali na scenę, muzyka milkła i rozpoczynała się kolejna scena.

Przedstawienie trwa 15-20 minut, w zależności od techniki gry aktorskiej.

Krótką charakterystyka – pomocna przy doborze ubioru i sposobie zachowania postaci:

Kasia jest nową uczennicą w klasie, Gosia i Monika to dwie uczennice skupione bardziej na ubraniach i rozrywce, choć jednocześnie potrafiące przełamać się wobec nowej uczennicy, odbiegającej od nich zachowaniem.

Szymon jest chłopcem namawianym przez Adama i Tomka do negatywnych zachowań.

Występują:

Kasia
Szymon
Gosia
Monika
Adam
Tomek

Scenografia

Trzy ławki szkolne – jedna z przodu (pośrodku), dwie z tyłu.

Scena 1

Piosenka lub sama muzyka.

W środkowej ławce siedzi Kasia, niemodnie ubrana, w dużych okularach. Jest zaczytana w książce. Wchodzą rozgadane dziewczyny, milkną na widok Kasi, ona ich nie zauważa, dziewczyny podchodzą z tyłu (muzyka powoli milknie) i straszą ją.

Gosia

Cześć, nowa.

Monika

To o tobie mówiła Celinka?

Kasia

Celinka?

Gosia

Nasza wychowawczyni, Celińska się nazywa.

Monika

Mówiła, że jakaś nowa laska do nas dojdzie.

Gosia

Wyrzucili cię ze szkoły?

Monika

Miałaś tam dość kogoś?

Kasia

Ja...

Gosia

Nauczyciele ci nie spasowali?

Monika

No, co nie gadasz?

Kasia

No, właśnie próbuję dojść do słowa. Rodzice się przeprowadzili tutaj, miałabym za daleko do starego gimnazjum.

Gosia

E, myślałam, że coś ciekawszego wymyślisz.

Monika

Wiesz, na przykład że rzuciłaś chłopaka, który cię potem prześladował.

Gosia

I ty chciałaś od niego uciec.

Kasia

A po co to? Ja się po prostu przeprowadziłam.

Gosia

Laska, książki czytasz, a wyobraźni nie masz? Byłaby jakaś sensacja.

Kasia

Chyba tak nie umiem.

Monika

Tak... przy twoim wyglądzie to bardzo mało prawdopodobna historia. Te okulary to chyba babcia ci dała?

Kasia

Tak, na urodziny, bo stare się potłukły.

Gosia i Monika śmieją się.

Gosia

To chociaż mogła ci nowe dać, a nie swoje sprzed 100 lat.

Wchodzą chłopcy.

Monika

Hełoł bojs. Poznajcie naszą nową kumpelę... no właśnie, jak ty masz na imię?

Kasia

Kasia.

Chłopcy

Cześć.

Chłopcy nie zwracają na nią w ogóle uwagi. Dziewczyny siadają w swojej ławce. Szymon siada przy Kasi.

Kasia

Nauczycielka mi powiedziała, że tu będzie wolne miejsce.

Szymon

Luzik.

Szymon zagląda do swoich rzeczy.

Kasia

Wiem, że macie inną książkę z angielskiego. Chciałam się też spytać, czy...

Kasia zauważa, że Szymon jej w ogóle nie chce słuchać, ogląda się na kolegów. Piosenka. Gasną światła. Uczniowie wychodzą.